

Sygn. akt V RC 57/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W., V Wydział Rodzinny i Nieletnich

W składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Justyna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. H. (1)

przeciwko H. H.

o alimenty

1. powództwo oddała;
2. znosi wzajemnie poniesione przez strony koszty zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobrać od powódki J. H. (1) na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. kwotę 130 (sto trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 17 stycznia 2014 roku (data stempla pocztowego) J. H. (1) złożyła pozew o zasądzenie od pozwanego H. H. kwoty 24.000 zł jako zaległego świadczenia alimentacyjnego za okres od 10 stycznia 2013 r. do 10 stycznia 2014 r. oraz alimentów w kwocie 2.000 zł miesięcznie, płatnych do jej rąk do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry począwszy od dnia 10 lutego 2014 r. (pozew k.2).

W pozwie zawarto wniosek o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do zapłaty na rzecz powódki kwoty 2.000 zł miesięcznie, płatnej do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia ww. terminowi płatności. Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014 r. Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie (postanowienie k. 21-22).

Na terminie rozprawy w dniu 6 listopada 2014 r. powódka poparła powództwo, pozwany zaś wniósł o jego oddalenie w całości. Stanowiska stron w toku sprawy nie uległy zmianie (protokół k.175-179).

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2014 roku Sąd przyznał świadkowi K. H. kwotę 130 zł tytułem zwrotu kosztów podróży (postanowienie k.185).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. H. (1) i H. H. zawarli związek małżeński w dniu 28 czerwca 1980 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego m.st. W. za nr aktu II/670/1980. Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt VI C 782/10 Sąd Okręgowy w Warszawie rozwiązał związek małżeński J. H. (1) i H. H. przez rozwód z winy męża (dowód: odpis wyroku k. 8).

Przed orzeczeniem rozwodu strony zamieszkiwały w domu ul. (...), będącym własnością H. H. i syna stron – J. H. (2). Dom został wybudowany ze środków zarobionych podczas trwania małżeństwa stron oraz przekazanych od rodziców pozwanego. W domu, na parterze funkcjonował warsztat samochodowy, prowadzony przez pozwanego i syna stron – J. H. (2). Strony żyły wówczas na wysokim poziomie, wyposażenie domu było o wysokim standardzie, J. H. (1) i H. H. wyjeżdżali na wczasy, a także na działkę na M.. J. H. (1) korzystała z usług kosmetyczki, solarium, wyjeżdżała do (...) (dowód: zeznania świadków J. H. (2) k.178-179, A. H. k.192-193, zeznania powódki J. H. (1) k.215-218).

Jeszcze przed orzeczeniem rozwodu, od czasu gdy stan zdrowia pozwanego H. H. uległ pogorszeniu, zaprzestano prowadzenia warsztatu. Powstały wówczas zadłużenia. Na początku 2010 roku warsztat został wynajęty za kwotę 14.000, następnie czynsz był obniżany do kwot 12.000 miesięcznie, a od 2012 roku – 10.000 zł. Płatność za wynajem następowała w połowie do rąk powódki, zaś w połowie do rąk pozwanego (dowód: aneksy do umowy k.15, 17, zeznania świadka D. H. k.211-212).

J. H. (1) i H. H. byli współwłaścicielami domku na M., który został przepisany na córkę stron – K. H. i wnuczkę – córkę J. H. (2) (dowód: zeznania pozwanego H. H. k.218-223).

H. H. i J. H. (2) w 2012 roku dokonali zamiany domu przy ul. (...) na mieszkanie przy ul. (...) z Z., dodatkowo uzyskali dopłatę w kwocie 520.000 zł. Za pozostałe środki zostało zakupione mieszkanie przy ul. J.S. B. o wartości 200.000 zł, obecnie zajmowane przez powódkę. Ponadto H. H. przekazał powódce kwotę 15.758 zł, na rzecz córki 41.699 zł, na rzecz syna 124.000 zł, spłacił kredyt hipoteczny w kwocie 178.817,50 zł i uregulował zaległy podatek od nieruchomości w kwocie 48.420,30 zł. W trakcie małżeństwa z M. H. pozwany dokonał darowizny środków pieniężnych na jej rzecz, które zostały przeznaczone na zakup mieszkania, które jest własnością żony pozwanego, a w którym zamieszkują jego rodzice (dowód: akt notarialny k. 29-43, 44-46, potwierdzenia przelewów k.120-122, 131-134, 138-144, zeznania świadków K. H. k.177-178, J. H. (2) k.178-179, M. H. k.191-192, zeznania stron J. H. (1) k.215-218, H. H. k.218-223).

W trakcie postępowania rozwodowego powódka J. H. (1) utrzymywała się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2.300 zł netto oraz ze środków uzyskiwanych z wynajmu – 7.000 zł (dowód: zeznania powódki J. H. (1) w postępowaniu rozwodowym k.83-84).

Pozwany H. H. wówczas nie pracował, utrzymywał się z wynajmu warsztatu. Wynikało to w głównej mierze z jego stanu zdrowia (dowód: zeznania pozwanego H. H. k.84, orzeczenie lekarza orzecznika, k.113, zaświadczenia o stanie zdrowia k.117-118, karta informacyjna k.119).

Powódka J. H. (1) ma 54 lata, jest z zawodu pielęgniarką. Obecnie mieszka w lokalu przy ul. J.S. B. w W.. Utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości ok. 2.600 zł brutto plus premie – ok. 2.600 zł netto, z wynagrodzenia potrącana jest kwota 416,66 zł z tytułu pożyczki z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. J. H. (1) nie ma innych zobowiązań kredytowych. Na powódkę zarejestrowana jest działalność gospodarcza, którą wykonuje faktycznie synowa powódki – D. H.. Synowa powódki pobiera wynagrodzenie na podstawie umowy za pracę, a także dochody z działalności, na które nie zawiera umów darowizny (dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu k. 15, k.149, umowa pożyczki k.18 deklaracja roczna PIT, k. 93-94, wyciąg z (...), k.109, zeznania świadka D. H. k.211-212, zeznania powódki J. H. (1) k.215-218).

Miesięczny koszt utrzymania J. H. (1) stanowi kwotę 1800 zł, w tym: 800 zł opłaty mieszkaniowe, 98 zł bilet miesięczny, 900 zł wyżywienie, 50 zł środki czystości. Powódka nie korzysta obecnie z wyjazdów do (...) ani z usług kosmetyczki i solarium (dowód: zeznania powódki J. H. (1) k.215-218).

Powódka obecnie nie zamieszkuje z córką, która wyprowadziła się do chłopaka, zamieszkałego w I. w woj. (...) (dowód: poświadczenie zameldowania k.184).

Pozwany H. H. ma 56 lat, utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę, świadczonej na ¼ etatu. Uzyskuje przeciętnie 450 zł, zdarza mu się dorabiać do pensji w warsztacie, w którym jest zatrudniony. Wcześniej był zarejestrowany jako bezrobotny, podejmował prace dorywcze, np. malowanie płotów oraz pracę w warsztacie samochodowym, z czego

uzyskiwał różne kwoty: 500 zł, 700 zł lub 1000 zł miesięcznie (dowód: zaświadczenie o zarobkach k.205, deklaracja roczna PIT k.110-111, decyzja k.112, , zaświadczenie o stanie zdrowia, k.117-119, zeznania świadka M. H. k.191-192).

H. H. zamieszkuje wspólnie z żoną M. H. w mieszkaniu przy ul. (...) z Z. – mieszkanie zostało przekazane darowizną na rzecz M. H.. Wyposażenie i remont mieszkania finansował wspólnie z obecną żoną. Koszt utrzymania mieszkania stanowi kwotę 800 zł, w tym 500 zł czynsz i 300 zł opłaty. Obecnie H. H. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę, a jego żona otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych (dowód: zeznania świadków K. H. k.177-178, J. H. (2) k.178-179, M. H. k.191-192, zeznania pozwanego H. H. k.218-223).

Pozwany przeszedł dwa zawały, miał problemy z nerkami (dowód: zeznania świadka K. H. k.177-178).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów w postaci wymienionych powyżej dokumentów, załączonych do akt niniejszego postępowania, częściowo na podstawie zeznań świadka A. W., na podstawie zeznań świadków K. H., J. H. (2), M. H., A. H., D. H. oraz zeznań stron J. H. (1) i H. H..

Sąd nie wziął pod uwagę zeznań świadka J. W., bowiem świadek była przesłuchiwana na okoliczność wydatków ponoszonych przez powódkę na utrzymanie domu i wykonywanych przez powódkę prac po wyprowadzeniu się pozwanego. Świadek dysponuje jedynie wiedzą na temat sytuacji finansowej J. H. (1) w okresie, w którym powódka zamieszkiwała w domu przy ul. (...). Zaznaczyć należy, że powódka od 2013 roku już tam nie mieszka, zatem wiedza świadka nie obejmuje aktualnej sytuacji finansowej powódki i pozostaje bez znaczenia dla niniejszego postępowania. Ponadto okoliczności podnoszone przez świadka, co do wykonywania przez pozwanego pracy w warsztacie samochodowym są znane świadkowi z przekazu innej osoby – męża, zatem nie są dla sądu pełnowartościowym materiałem dowodowym.

Sąd częściowo nie uwzględnił zeznań świadka A. W., tj. co do sytuacji materialnej powódki w okresie między orzeczeniem rozwodu, a wyprowadzką z domu przy ul. (...), a także w przedmiocie rozliczeń za wynajem warsztatu między świadkiem, a powódką i pozwanym, bowiem okres ten nie ma znaczenia dla niniejszego postępowania, zaś kwestia pobierania przez powódkę kwoty za wynajem została dostatecznie wyjaśniona w zeznaniach J. H. (1) złożonych w postępowaniu rozwodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 60 § 2 k.r.o. jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny zobowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Przyczynianie się do usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego ma na celu zapobieżenie sytuacji, w której rozwód mógłby spowodować pogorszenie w sposób istotny materialnej sytuacji małżonka niewinnego w porównaniu do sytuacji, w której znajdowałby się w prawidłowo funkcjonującym małżeństwie. Zakres tego przyczyniania ustala z jednej strony stopień pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, zaś z drugiej zasady słuszności. W orzecznictwie podkreśla się jednak, że obowiązek alimentacyjny małżonka uznanego za winnego rozkładu pożycia nie ma na celu zrównania stopy życiowej obojga rozwiedzionych małżonków (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 9 września 2009 roku, sygn. akt I ACa 565/09).

W niniejszej sprawie Sąd zobowiązany był do ustalenia, czy sytuacja materialna powódki J. H. (1) uległa pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka miałaby miejsce, w wypadku gdyby wraz z H. H. pozostawali w prawidłowo funkcjonującym związku małżeńskim i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe.

W ocenie Sądu nie zachodzą przesłanki do zasądzenia od pozwanego H. H. na rzecz powódki alimentów tytułem przyczyniania się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb. Zdaniem Sądu, sytuacja finansowa stron, gdyby

kontynuowali związek małżeński nie prezentowałyby się znacznie lepiej niż w chwili obecnej. Wskazać należy, że jeszcze przed orzeczeniem rozwodu stan zdrowia pozwanego uległ znacznemu pogorszeniu, co doprowadziło do zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej – warsztatu samochodowego i powstania zadłużeń. Ciężar utrzymania rodziny i domu przeniósłby się na powódkę J. H. (1) oraz na środki uzyskiwane z tytułu wynajmu warsztatu. W ocenie Sądu powstałe wówczas zobowiązania doprowadziłyby do pogorszenia sytuacji finansowej J. H. (1) i H. H., w niemniejszym stopniu niż orzeczenie rozwodu.

Podkreślenia wymaga fakt, że sprzedaż domu przy ul. (...) pozwoliła H. H. na spłacenie zadłużeń własnych i dzieci – K. i J. H. (2), a także na zakupienie dwóch mieszkań własnościowych, należących do każdej ze stron. Ponadto pozwany zakupił mieszkanie, w którym zamieszkali jego rodzice, co znajduje uzasadnienie w okoliczności, że przeznaczili środki ze sprzedaży własnego mieszkania, aby wesprzeć syna i J. H. (1) w budowie domu. Obecnie strony nie są obciążone zobowiązaniami kredytowymi, za wyjątkiem pożyczki, którą J. H. (1) zaciągnęła z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Podkreślenia wymaga, że aktualna sytuacja materialna J. H. (1) jest porównywalna, a nawet lepsza niż sytuacja finansowa pozwanego. Z zeznań powódki wynika, że przeznacza na własne utrzymanie kwotę ok. 1.850 zł, a zarabia 2.000 zł. Pozwany zaś utrzymuje się wspólnie z żoną z wynagrodzenia za pracę na ¼ etatu oraz zasiłku żony. W tej sytuacji obciążanie go alimentami, płatnymi na rzecz J. H. (1) byłoby sprzeczne z zasadą słuszności, która w sprawach o alimenty ma charakter podstawowy.

Sąd zważył, że żądanie J. H. (1) o zasądzenie od pozwanego kwoty 24.000 zł tytułem zaległych alimentów nie znajduje uzasadnienia. Przyczynianie się do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, dotyczyć ma z założenia jedynie potrzeb bieżących i tylko w wyjątkowych sytuacjach, gdy bieżące potrzeby nie mogły być zaspokajane z posiadanych środków. Powódka nie wykazała, że w okresie od 10 stycznia 2013 r. do 10 stycznia 2014 r. jej potrzeby były w jakimkolwiek wymiarze niezaspokojone. Jedyną pożyczką, jaką zaciągnęła w tym okresie powódka miała na celu uzyskanie środków na remont mieszkania, a wskazać należy, że pozwany przekazał byłej żonie na ten cel kwotę ok. 15.000 zł.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo J. H. (1), zarówno co do kwoty 24.000 zł tytułem zaległych alimentów z okresu od 10 stycznia 2013 roku do 10 stycznia 2014 roku oraz w zakresie alimentów bieżących w kwocie po 2.000 zł miesięcznie.

Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Sąd obciążył powódkę J. H. (1) kwotą 130 zł tytułem zwrotu kosztów podróży świadka K. H., wypłaconych świadkowi tymczasowo ze Skarbu Państwa.